

10:17-27 The coronation, sort of (continued)

1. Midrash, Avot d'Rabbi Natan I 10

הוא [יהודה בן טבאי] היה אומר: כל מי שיאמר לי קודם שאכנס לגדולה זו 'הכנס', רוצה אני שארד עמו עד לחייו. עכשיו שנכנסתי, כל מי שיאמר לירד הימנה רוצה אני שאפיל עליו קומקומוס של חמין. שהגדולה קשה היא להעלותה וכשם שקשה היא להעלותה כך קשה להורידה. שכן מצינו בשאול בשעה שאמר לו עמוד במלכות היה מתחבא... ובשעה שאמרו לו רד הימנה היה מחזיר אחרי דוד להרגו:

[Yehudah ben Tabbai] would say: Anyone who would have told me, before I came to power, 'Ascend,' I would have wanted to fight him to the death. Now that I have come to power, if anyone would tell me to descend from it, I would want to pour a kettle of hot water on him. For power is tough to put on, and just as it is tough to put on, so it is tough to remove. For so we found with Shaul, when [Shemuel] told him, 'Stand for the monarchy,' he hid... And when they told him, 'Descend from it,' he tried to kill Dovid.

2. Talmud, Menachot 109b

בשעת פטירתו אמר להם חוניו בני ישמש תחתיו. נתקנא בו שמעי אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים ומחצה אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה הלבישו באונקלי וחגרו בצילצול העמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שישמש גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואחגור בצילצול שליכי בקשו אחיו הכהנים להרגו רץ מפניהם ורצו אחריו הלך לאלכסנדריא של מצרים... וכששמעו חכמים בדבר אמרו מה זה שלא ירד לה על אהת כמה וכמה דברי רבי מאיר

אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא לא קיבל עליו חוניו שהיה שמעי אחיו גדול ממנו שתי שנים ומחצה ואף על פי כן נתקנא בו חוניו בשמעי אחיו אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה והלבישו באונקלי וחגרו בצילצול והעמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שישמש גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואחגור בצילצול שליכי בקשו אחריו סח להם כל המאורע בקשו להרוג את חוניו רץ מפניהם ורצו אחריו רץ לבית המלך ורצו אחריו כל הרואה אותו אומר זה הוא הלך לאלכסנדריא של מצרים... וכששמעו חכמים בדבר אמרו ומה זה שברח ממנה כך המבקש לירד לה על אהת כמה וכמה

When he was dying, [Shimon haTzaddik] said, "My son, Chonyo, shall serve in my place." Chonyo's brother Shimi, who was two and a half years older than Chonyo, was jealous. He said to Chonyo, "I will teach you the order of service." He dressed Chonyo in a leather tunic and girded him with an ornamental belt and led him to the altar. He then told the other kohanim, "See what this one vowed and fulfilled for his beloved! 'On the day I will serve as high priest, I will wear your leather tunic and ornamental belt!'" The other kohanim wished to kill Chonyo; he fled, and they pursued him. He went to Alexandria in Egypt... When the sages heard of this, they said, "If this is the way one who never held power will act [upon losing it], how much more so one who did hold it!" This was Rabbi Meir's version.

Rabbi Yehudah said: That was not the story. Rather, Chonyo did not accept the position, for his brother Shimi was two and a half years his senior. Nonetheless, Chonyo became jealous of his brother Shimi, and told him, "I will teach you the order of service." He dressed Shimi in a leather tunic, girded him with an ornamental belt and led him to the altar. He then told the other kohanim, "See what this one vowed and fulfilled for his beloved! 'On the day I will serve as high priest, I will wear your leather tunic and ornamental belt!'" The other kohanim wished to kill Shimi, but he then told them all that had happened. They wished to kill Chonyo; he fled, and they pursued him. He went to the palace, and they pursued him; all who saw him, said, "This is the one!" He fled to Alexandria in Egypt... When the sages heard of this, they said, "If this is the way one who fled from power will act [upon losing it], how much more so one who seeks it!"

3. Moshe Halbertal, Stephen Holmes, *The Beginning of Politics*, pp. 17-21

Our author's initial and arguably most striking revelation concerning power is that the paramount aim of those who successfully attain supreme authority is often reduced to nothing more exalted or idealistic than staying in power...

Although tapped to become king, Saul is artfully portrayed as the diametrical opposite of a political schemer... Before acceding to the throne, he bears absolutely no psychological resemblance to the voracious monarchs whose insatiable craving for ever-greater power at the expense of their people's well-being was the subject of Samuel's prophetic warnings. Saul did not covet power. Power coveted him...

In this oddly graceless coronation ceremony, distinguished by Samuel's residual resentment and Saul's embarrassingly humble demeanor, a handsome but ambitionless king-designate was grudgingly enthroned.

4. Ralbag to Shemuel I 12:24, Lesson 13

השלשה עשר הוא להודיע שראוי לאדם לברוח מן השררה ולזה זכר ששאול הרחיק שיהיה מלך מצד שפלות שבטו ומשפחתו וגם כשהפילו הגורל על זה היה נחבא לברוח מן השררה ולזאת הסבה גם כן לא ספר שאול לדודו את דבר המלוכה כי לא היה רוצה להתפאר בזה

The thirteenth lesson is to inform that one should flee power. Thus it mentioned that Shaul distanced himself from being king because of the low status of his tribe and family, and even when they cast lots for it he hid, fleeing from power. And for this reason, too, Shaul did not tell his uncle about the monarchy; he did not want to glorify himself with it.

5. Abarbanel to Shemuel I 10:18

אמרתי שלא היו הדברים האלה תוכחה על שאלתם מלך כי התוכחה אחרי כן יזכור אותה, אבל לפי שישראל שאלו מלך ושמואל אמר להם לכו איש לעירו, הנה עתה כאשר אסף אותם להפיל הגורלות אמר אליהם כל הדברים האלה, לפי שעברו הימים אחרי ששאלו מלך ואולי יחשוב אדם שנעשה זה עתה מרצון הקל יתברך ולא משאלתם. לכן הקדים לדבר אליהם ולומר עדים אתם שענין המלך אשר אני עושה היום הזה אינו מרצון הקל יתברך ולא מכוונתי, בל תאמרו היום או מחר הנה שמואל צעק ויאסוף את כל ישראל ומעצמו הפיל להם גורלות והמליך עליהם מלך, או ד' יתברך צוה בזה ברצונו ואין עלינו אשמה ועון אינו כן...

I have said that this was not a scolding for asking for a king, for the scolding would be mentioned after this. But because Israel asked for a king, and Shemuel told them, "Go home," now that he gathered them to cast lots he told them all of these things, because time had elapsed since they had asked for a king, and one might have thought that it was now done at Gd's will, and not by their request. Therefore he first addressed them, saying, "You are witnesses that my establishment of a king today is not at Gd's will and not my intent, lest you say today or tomorrow, 'Shemuel cried out and gathered all Israel and independently cast lots and enthroned a king, or Gd instructed this at His will, and we bear no guilt.' It is not so."...

6. Radak to Shemuel I 10:24

כי אין כמוהו - כי אדם בעל קומה וצורה נאה יאות למלוכה, וייראו העם אותו יותר:

One of height and an attractive form is good for monarchy, and the nation will revere him more.

7. Rabbeinu Nisim (14th century Spain), Derashot haRan 7

הבטיח יעקב ליהודה שאף על פי שיחטאו מלכיו, לא יגיע חטאתם להסיר מהם המלוכה לגמרי... מלכות שאול אינה קושיא אצלנו, אף על פי שלא היה בימיו מושל בשבט יהודה, שהוא לא הבטיחו שלא יקום לעולם מלך אלא משבטו כמו שפירשנו, אבל הודיע שמעת שהתחיל מלכותם לא תסור ולא תיפסק לגמרי. ולכן מלך שאול אף על פי שלא היה משבט יהודה מושל ומלך, לפי שלא היה בשבט יהודה ראוי למלוכה כמוהו, כאשר העיד הכתוב (שמ"א י כד) "כי אין כמוהו בכל העם".

Yaakov promised Yehudah that even though his kings would sin, their sin would never reach the point that monarchy would be entirely removed from them... The monarchy of Shaul does not pose a problem for us, even though there was no monarch from Yehudah in his day, for [Yaakov] did not promise him that no king would arise other than from his tribe, as we have explained. Rather, [Yaakov] informed that from the start of their reign, it would not leave and it would not be entirely cut off. Therefore, Saul reigned even though there was neither ruler nor king from Yehudah, because there was no one in the tribe of Yehudah who was suited for monarchy as he was, as in 10:24...

8. The scroll of 10:25

• The same as Chapter 8, describing actual royal power	Radak
• The same as Chapter 8, describing royal abuse of power	Abarbanel (#2)
• Different from Chapter 8, describing actual royal power	Ralbag, Abarbanel (#1), Malbim

9. Abarbanel to Shemuel I 10:27

ואחשוב "מה יושענו זה" לא היה להיותם מזלולים בעצמו, כי אם להיותו משבט בנימין הצעיר וממשפחה קטנה אמרו מה יושענו זה? והנה אין לו משפחה ולא אנשי שבטו ראויים לעזרו, והיה ראוי שימלך מלך משבט גדול ורב ממשפחה מרובה כדי שהמלך ההוא יהיה רב להושיע את ישראל בעת הצורך עם אנשי משפחתו ושבטו מלבד אנשי שאר השבטים. הנה אם כן היה הבזיון דבק במשפחתו ובשבטו עם היותו בעצמו נאה לאדנות:

I think "What will this one do to save us" was not degrading him personally, but because he was from the tribe of Binyamin, the young, and from a small family, they said, "What will this one do to save us? He has no family or tribesmen to help us. It would have been appropriate to enthrone a king from a big, mighty tribe and a big family, so that the king would have might to save Israel at a time of need, with his family and tribe, aside from people of other tribes. So the derision was about his family and tribe, even though he was personally attractive for power.

10. Malbim to Shemuel I 10:27

אחרי ראו שנבחר ע"פ ד' וכי התדבק את יראי ד' שזה אות שילך ביראת ד' כל הימים, אמרו מה ישענו זה, אחר שלא יפיקו ממנו זדון לבבם.

After they saw that he was selected by Gd, and he bonded with Gd-fearing people, this was a sign that he would walk in reverence for Gd always. They said, "How will this one save us," since they could not draw from him the wickedness of their hearts.

11. Moshe Halbertal, Stephen Holmes, *The Beginning of Politics*, pg. 21

Unlike someone long preparing to assume power, Saul didn't move swiftly to exploit the momentum of his coronation and consolidate his authority... It is no wonder that Saul's slinking back into private life was followed with words of derision spat out by some skeptical and oppositional voices among the people...

12. Radak to Shemuel I 10:26

כיון שראה שלא היה מקובל ומרוצה לכל ישראל הלך לביתו ולא התנהג עדיין כמשפט מלך:

13. Ralbag to Shemuel I 12:24 , Lessons 17-18

השבעה עשר הוא להודיע שאין ראוי לשלם שיתפעל ממה שיאמרו האנשים כנגדו, כל שכן שיתפעל אם לא יכבדוהו, אבל ראוי שיסבול זה. ולזה ספר ששאל היה כמחריש על הבזיונות שבזהו הרשעים ההם ועל מה שלא הביאו לו מנחה... השמנה עשר הוא להודיע שכאשר נתמנה איש לשררה יצטרך בעבורה לרבויה ההוצאה ראוי לאשר תחתיו שיביאו לו מנחה כחזקת היד בדרך שיוכל להתנהג בכבוד לפי השררה ההיא ולא ימנעהו מזה מיעוט קניינו. ולזה ספר באלו הרשעים שלא הביאו לשאל מנחה להורות שכבר היה ראוי להם להביא לו מנחה... ולזאת הסבה לא היה מתנהג עדיין שאל כמנהג המלך מצורף לזה מה שהיה מתכונתו להיות בורח מן השררה. ולזה ספר אחר זה שכבר היה שאל בא אחרי הבקר מן השדה.

Chapter 11: The Return of Yavesh Gilad

14. Shoftim 21:5-15

ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל ד' כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל ד' המצפה לאמר מות יומת: וינחמו בני ישראל אל בנימן נגדע היום שבט אחד מישראל: מה נעשה להם לגומרים לנשים ואנחנו נשבענו בד' לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל ד' המצפה והנה לא בא איש אל המצפה מיביש גלעד אל הקהל: ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד: וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והפיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף: וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משפכ זכר תחרימו: וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המצפה שלה אשר בארץ כנען: וישלחו כל העדה ויבדלו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם בן: והעם נחם לבנימן כי עשה ד' פרץ בשבטי ישראל:

15. Abarbanel to Shoftim 21:5

השנית שעשו זה בדרך גדר וסייג, כי אם יקרה עוד כדבר הזה שישלחו ישראל לקרוא לכל איש המלחמה שיתקבצו במקום אחד שלא יעצור כה עיר אחת להפרד מן הצבור ולהפר השבועה, כי אם יהיה כן יעשו כלם כזה פעמים רבות אחרות... ולכן לא התירו השבועה אף שיוכלו להתירו מן הדין, לפי שכל טוב ישראל והשארותם נתלה בהתאחדם יחד...

והסבה הרביעית היא כי מאשר ראו בני ישראל שנמשך ביניהם רעה רבה, אם באשר נפלו מהם במלחמה ואם בהחרימם שבט בנימן, חרה אפם למה יבש גלעד לא הלכו שם ולא נפל א"כ מהם איש, ולפי שלא יתפארו לאמר חטא ישראל במה שעשה ואנחנו נקיים...

Second: They did this as a fence, for if such a thing could happen, that Israel would summon all warriors to gather in one place, lest one city muster the strength to separate from the community and break the oath, for then all of them would do this on many other occasions... And therefore they did not repeal the oath, even though they could have done so legally, for the entire good and survival of Israel depends on their unity...

Fourth: When Israel saw that great evil had come from them, whether in their casualties of war or in destroying Binyamin, they were angry that Yavesh Gilad had not gone there and had not suffered any casualties, and lest they glorify themselves, saying, "Israel sinned in their actions, and we are innocent"...

16. Abarbanel to Shoftim 21:10

היה חטאם דומה לחטאת בני בנימן במה שלא באו למצפה והיה עונשם דומה לעונשם ג"כ.

Their sin was similar to the sin of Binyamin, not coming to Mitzpah, and their punishment was also like their punishment.

17. Ralbag to Shoftim 21, Lesson 17

והנה נהגו ביושבי יבש גלעד המנהג צותה התורה במלחמת מדין וידמה שעל פי ד' עשו כל זה.

They acted with Yavesh Gilad as the Torah commanded in the war with Midian. It seems this was done at Gd's word.